

fiskerilov i stedet for det tidligere anvendte „de sønderjyske landsdele“, lader sig formentlig ikke anvende i forslaget til ferskvandsfiskerilov, idet det næppe vil være i overensstemmelse med almindeligt sprogbrug at bruge ordet „farvande“ om f. eks. søer og bække.

Jeg gør iøvrigt opmærksom på, at det i lovforslagets § 1, stk. 7, og § 8 anvendte udtryk „de sønderjyske landsdele“ er i nøje overensstemmelse med § 1 i lov nr. 351 af 9. juli 1920 om indlemmelse af de sønderjyske landsdele i kongeriget, der har følgende ordlyd:

„De landområder, som overdrages til Danmark ifølge fredstraktaten i Versailles af 28. juni 1919, artikel 110, sidste sætning, indlemmes i kongeriget og benævnes de sønderjyske landsdele“.

Under henvisning hertil vil jeg foreslå, at der ikke foretages nogen ændring i bestemmelsen på dette punkt.

8. Ad § 7: „I denne paragraf og i flere andre paragraffer nævnes Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportfiskerforbund. Udvalget ønsker oplyst, om disse benævnelser kan ændres til: „Ferskvandsfiskeriets hovedorganisationer.““

Bl. a. af hensyn til, at der såvidt mig bekendt indenfor ferskvandsfiskeriets organisationer er nogen uenighed om, hvilke foreninger der for tiden kan betragtes som ferskvandsfiskeriets hovedorganisationer, finder jeg, at det vil være mest formålstjenligt som sket i forslaget udtrykkeligt at nævne de pågældende foreninger.

9. Ad § 7, stk. 1: „Udvalget ønsker oplyst, hvorvidt bestemmelsen om ålepas, fisketrapper eller andre indretninger vil medføre større økonomiske forpligtelser end hidtil“.

Den ændrede formulering af § 7, stk. 1, i forhold til den gældende lov består væsentligst i, at det ifølge den foretagne tilføjelse kan tillades at anbringe mere simple anlæg end fisketrapper, når de pågældende myndigheder finder, at disse er tilstrækkelige, samt i, at det udtrykkeligt er angivet, hvem der skal kunne indbringe spørgsmålet om anbringelse af fisketrapper m. v. for de i bestemmelsen omhandlede myndigheder.

Disse ændringer kan ikke antages at ville medføre større økonomiske forpligtelser for de pågældende ejere af stemmeværker m. v.

10. Ad § 16, stk. 1: „Udvalget ønsker målbestemmelsen nedsat til 345 mm“.

Jeg finder intet at indvende mod den foreslåede ændring, idet jeg forudsætter, at forslaget tager sigte på det foreslåede mindstemål for ål.

Ad § 16, stk. 3: „I paragraffen og i flere andre paragraffer bruges udtrykket „Fiskeriministeren kan efter forhandling med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund o. s. v.“.

Ferskvandsfiskeriforeningen har overfor udvalget påpeget det i saltvandsfiskeriloven indeholdte herfra afvigende udtryk „Indstilling“ og ønsker denne benævnelse indført i ferskvandsfiskeriloven.

Udvalget har intet herimod at erindre, men ønsker dog en nærmere udtalelse fra fiskeriministeren herom.“

I den tilsvarende bestemmelse i forslaget til saltvandsfiskerilov er foreslået anvendt udtrykket „efter indstilling fra“. I dette udtryk ligger, såvidt jeg kan se, at der skal foreligge indstilling fra samtlige de pågældende organisationer, for at fiskeriministeren kan ændre mindstemålene.

En sådan bestemmelse forekommer ganske rimelig, hvor det drejer sig om saltvandsfiskeriet, hvoraf mange menneskers eksistens afhænger, og hvor en ændring af mindstemålene kan have meget store økonomiske konsekvenser, men en tilsvarende ændring vil kun i sjældnere tilfælde have samme konsekvenser for ferskvandsfiskeriet.

Bl. a. af kontrolmæssige grunde er det påkrævet at have samme mindstemål i ferskvand og saltvand for de samme fiskearter, men hvis der skulle kræves „indstilling“ fra de to organisationer vedrørende ferskvandsfiskeriet for at ændre